

Geblaseerden op video geplakt

Theater Antonioni Project door Toneelgroep Amsterdam. Gezien 14 juni Stadsschouwburg Amsterdam. Inl: www.toneelgroep-amsterdam.nl. ●●●○○

Door WILFRED TAKKEN

In zijn toneelbewerkingen van bekende films bij Toneelgroep Amsterdam wil regisseur Ivo van Hove beslist geen imitatie van de films maken. Toch zorgt hij, met gebruik van live video, altijd voor een filmgevoel. In zijn *Antonioni Project*, waarin hij drie films van de Italiaanse cineast Michelangelo Antonioni aan elkaar smeedt, geldt dat in extreme mate: het podium is ingericht als filmstudio, de spelers worden gefilmd vanaf een dolly, een camerakarretje op rails, en vanaf een filmkraan.

Boven het podium hangt een groot scherm waarop de acteurs met computerbewerking worden geplakt in eerder gemaakte shots op locatie. Dus zie je op het lege

podium een echtpaar afscheid nemen van een doodzieke vriend, terwijl je tegelijkertijd, op het scherm, de drie ziet staan op een overdekte loopbrug in een Amerikaans kantoor.

Wederom zet Van Hove, met decorontwerper Jan Versweyveld en videokunstenaar Tal Yarden, een nieuwe standaard voor hightech

Holland Festival

theaterdecors met video. Vrijwel eindeloos kun je je vergapen aan de bewonderenswaardige beeldtaal, waarin het hoogstaande spel van het ensemble niet worden weggedrukt, maar juist worden uitvergroot. Het videogebruik haalt de spelers extreem dichtbij, en plaatst ze tegelijk op afstand.

Dit mengsel van afstand en intimiteit past goed bij de inhoud van

de voorstelling. Antonioni laatrijke, geblaseerde mensen zien die emotioneel vast zitten, en niet in staat zijn om bevredigende relaties aan te gaan. Als raamwerk dient het script van *La Notte*, over een intellectuelenpaar op een feest van een industrieel. Daar doorheen zijn knap de plots verweven van *L'Avventura* en *L'Eclisse*.

Antonioni en Van Hove menen dat de problemen van de verveelden een gevolg zijn van het moderne westerse leven, maar we zien vooral relatiegedoe dat juist niets met maatschappelijke problemen te maken heeft; tenzij je te veel geld hebben daartoe rekent.

De verhalen blijven schetsen zonder lijn, verdieping of duiding, en de bij Van Hove gebruikelijke emotionele uitbarstingen van ruzie, seks en geweld blijven achterwege, waardoor na verloop van tijd een hangerige, onverschillige sfeer ontstaat. De leegte van de personages slaat over op de voorstelling.